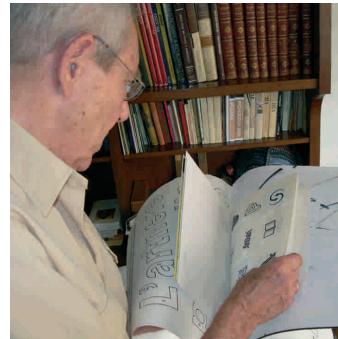

Per al públic, res del que hi ha al voltant de la concepció i realització d'un disseny té cap valor, de fet, el públic no té -ni ha de tenir (?) -cap consciència del procés, de les relacions i de les situacions anecdòtiques, serioses, conflictives o sorprenents que envolten qualsevol encàrrec de disseny.

Ara bé, nosaltres els professionals sí que tenim consciència de les situacions que es poden arribar a donar en el transcurs d'un encàrrec professional. I de tots els encàrrecs, aquells que acaben formant part del dia a dia col·lectiu, acostumen a tenir anècdotes curioses i interessants.

En aquest espai de Gràfic recollirem els anecdotaris d'aquells dissenys coneguts per tots i ho farem directament amb els seus autors.

En el número 1, obrim la secció amb un més que conegut treball de l'Enric Huguet.

La a d'Autopistas

Tots estarem d'acord que una de les marques més conegudes i reconegudes del nostre entorn visual és la "a" d'Autopistas. Ara, quan fa gairebé 40 anys que va ser dissenyada, l'Enric Huguet ens explica algunes curiositats de la seva

creació. Certament, l'Huguet no podia preveure la magnitud que prendria l'empresa que li feia l'encàrrec i que en aquells moments estava formant-se. Bé, potser qui li feia l'encàrrec sí que ho preveia però era molt difícil quantificar el valor d'Autopistas quan s'estava realitzant la seva identitat visual.

"Va ser l'Antoni Puig, l'industrial, perfumista i defensor del bon disseny, qui em va recomanar per a la realització del símbol. En la primera entrevista amb el cap de RR.PP. de la nova societat vaig copsar la complexitat dels nous i renovadors traçats del que haurien de ser les autopistes, unes carreteres de les quals no en teníem al nostre país. El meu projecte va ser entusiàsticament acceptat i tot i que vaig intuir -o així ho vaig creure llavors- la importància de l'empresa, els honoraris que vaig aplicar van ser els adequats a una empresa nacional. Només pensar amb el conjunt d'empreses, bancs, asseguradores i reasseguradores que formaven part d'aquella nova entitat, val a dir que el càrrec hauria d'haver estat molt, però molt més alt."

Val més no pensar-hi. Tot i això, Enric, ara Autopistas ja és una mica de tots els catalans, si més no dels que paguem els peatges. Encara hauries d'estar cobrant...

Però no sempre ha quedat clara l'autoria de la marca. A banda d'una errada en un llibre de referència, els propis treballadors i els directius d'una renovada Direcció desconeixien l'autor del disseny d'allò que els feia visibles i reconeguts. No és gaire sorprenent. Potser en altres països amb més cultura del disseny això no passaria tan fàcilment, però aquí, lamentablement, és acceptat que sigui així.

"Em va sobtar molt veure que en el llibre Art català contemporani (Aymà, 1972) es representava gràficament tot atorgant-li l'autoria a un altre dissenyador. Encara conservo la carta de disculpa on el director literari de l'editorial, el poeta Joan Oliver, es lamentà -amb les seves pròpies paraules- de l'error involuntari que s'esmunyí."

Vaig treballar durant 12 anys per a l'empresa i altres del grup: Areas, Fepasa,

Publipistas, Ibering, Fundació Mediterrània... En marxar la persona amb la que havia mantingut la relació professional vaig estar cinc anys sense rebre cap encàrrec fins que vaig ser requerit pel secretari general d'Autopistas per fer la memòria anual. Durant el compliment de la comanda vaig comprovar amb incredulitat que els nous dirigents ignoraven la identitat del creador de l'a i que si s'havien dirigit a mi era perquè constava a la seva fitxa del directori de col·laboradors. Tanmateix, el personal de l'empresa ha desconegut per llarg temps qui era l'autor de la marca i això queda palès en l'esforç d'investigació que van fer els redactors de La Gaceta, la revista social-laboral editada per part dels treballadors de l'empresa. Doncs, després d'una àrdua investigació varen descobrir l'autor i el fet va ser publicat en el número 15, setembre del 2000, amb una entrevista que em van fer."

L'Huguet se sent molt satisfet pel respecte que ha obtingut el seu treball, tant per part de l'empresa com per part dels dissenyadors que hi han treballat.

"El disseny mai ha estat retocat ni modificat i s'ha vist mimat quan l'enyorat Ricard Giralt-Miracle l'ha adaptat a sumptuoses nades per a Autopistas o quan en Lluís Morillas li ha dedicat, per comanda i amb molt d'encert, un llibre de normes per a les seves adequades aplicacions."

40 anys representant a una empresa sense cap canvi o redisseny -un mot molt preuat avui en dia- és realment una fita admirable.

Moltes felicitats Enric i per molts anys!